

искушавате? Покажете Ми една монета! Чий образъ и чіе имя сж написаны на неѣ? попыталъ Той.—„Кесаревы“, отговорили они.—„Отдавайте Кесарево-то Кесарю, а Божіе-то Богу,“ казалъ Господь. Като чули това, удивили ся на такъвъ отговоръ и излѣзли. Архіереи-тѣ и книжници-тѣ не смѣяли да Го взематъ подъ стражъ безъ причинѣ: тѣ ся бояли отъ народа, който го почиталъ за Пророкъ.

ГЛАВА LVII.

ЗА ЗВАННЫ-ТѢ НА БРАКЪ ЦАРСКИЙ.

Все камъ Іудеи-тѣ была обърнута и слѣдующа-та притча.

„Царство небесно,“ говорилъ Іисусъ Христосъ, „е прилично на свадебно-то тържество, което направилъ единъ царъ за сына си. Той выкалъ мнозинѣ на свадебно-то тържество, но малцина дошли отъ выканы-тѣ. Кога царя-тѣ испратилъ слугы-тѣ си да кажатъ, че трапеза-та е вече готова и че чакатъ выканы-тѣ на свадбѣ-тѣ, тогава единъ ся извинилъ, че ималъ потрѣбѣ да иде на нивѣ-тѣ си, другой щалъ да иде по торговѣ, а нѣкои още ругали и убивали испратены-тѣ отъ царя. Кога чулъ това, царя-тѣ ся разгнѣвалъ и испратилъ воины да истребятъ тѣя убіицы и да изгорятъ градове-тѣ имъ. Послѣ казалъ на слугы-тѣ си: „праздника-тѣ е готовъ, но званы-тѣ не быдохъ достойны да бждѣтъ на царскѣ-тѣ трапезѣ; идете на кръсто-нѣтища-та и повикайте на свадебныя пиръ всѣкого, когото срѣщнете.“ Слугы-тѣ испълнили царско-то повелѣніе и собрало ся множество челоѣцы на пиршество-то, лоши и добры; всичкы-тѣ чертогы ся напълнили.

Царя-тѣ излѣзълъ да погледа на госте-то си и, като видѣлъ между нихъ одного не въ празднично облѣкло, казалъ: „какъ си влѣзълъ ты тукъ безъ брачно одѣяніе?“ Но